

Ща му, да пазн скорци те на лозіе то, другиг о
проважда да пазн бостана, другиго проважда да
пазн мамулы те, какъ можны мы сиромасы те на
предакъ да приѣмны, Попове те проваждатъ сы-
нове те си по села та да ржсатъ, и другъ на дру-
го мѣсто.

Учи. Ха! ха! ха! чи може момче да ржси?
— Азъ драгій приѣтели, сега слушахъ това да рж-
сать момчета та по села та, о ва чудо. Какъ Ар-
хипастырь ать не испытува тая земць, а другъ
другъ да пазн скорци те, другъ въ петакъ, и въ
суббота да пазн дюгакъ, встѣпна имате право, лю-
безни мои чада, вы сте невинни, а бащи те ви са
кривн, и тѣхъ има да ги накажи Богъ.

А М Е Л Е К Ъ .

с и р ѣ ч ѣ

Б л а г о н о л у ч и е .

АРАБСКА БАСНОИСТОРИЯ.

Не ся намѣрува челоуѣкъ на свѣта, кой то
да не обыча да е богатъ и благополученъ, и да
не употреблива свѣкаловъ трудъ, и стараніе голѣ-
мо за да быде таковъ: и пакъ, ни е почти чело-
уѣкъ, кой то да не ся уплакува, чи не може ни-
когашъ да свѣдѣе на онова благополучіе, кое то